

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

judecând, fără citarea părților recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul Dumitru Calendari, de către inculpatul Popovici Denis și avocatul acestuia Topal Fiodor, de către inculpatul Serbinov Ivan și de către avocatul Dandesh Veaceslav în numele inculpatului Serbinov Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Serbinov Igor xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx;*

*Serbinov Ivan xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx;*

*Popovici Denis xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx*

și

*Buzadji Ivan xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.12.2017–03.05.2018;

Instanța de apel: 08.06.2018–14.11.2018;

Instanța de recurs: 02.04.2019 – 28.11.2019;

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 03 mai 2018, a fost încetat procesul penal în baza art.179 alin.(1) Cod penal, în privința lui Serbinov Ivan, Popovici Denis, Serbinov Igor pe motivul împăcării părților, iar în privința lui Buzadji Ivan pe motivul că nu a atins vârsta de tragere la răspundere penală.

Totodată, prin aceeași sentință au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- **Serbinov Ivan** în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- **Popovici Denis** în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- **Serbinov Igor** în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, la 10 ani închisoare și în baza art.art.27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal la 10 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- **Buzadji Ivan** în baza art.287 alin.(3), cu aplicarea art.70 alin.(3), art.79 Cod penal, la 3 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d), e), cu aplicarea art.70 alin.(3), art.79 Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.art.27, 172 alin.(2) lit. c), cu aplicarea art.70 alin.(3), art.79 Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1), 70 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen probațiune de 5 ani.

Cererea acuzării privind încasarea de la inculpați a cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Serbinov Igor, Serbinov Ivan, Popovici Denis și minorul Buzadji Ivan, la 09 decembrie 2017, în jurul orelor 23.40, toți fiind în stare de ebrietate, având intenția de a comite acțiuni de huliganism, au pătruns în domiciliul lui Vasiliev Serghei din str. xxxx, or. xxxx. Acționând în comun acord, prin înțelegere prealabilă, au sărit gardul gospodăriei lui Vasiliev Serghei și prin ușă, fără permisiunea proprietarului, ilegal au pătruns în locuința unde dormeau partea vătămată Vasiliev Sergei cu concubina sa Gargalîc Zinaida.

Ulterior, din intenții huliganice, încălcând grosolan liniștea locatarilor Serbinov Ivan, Serbinov Igor, Popovici Denis și minorul Buzadji Ivan au aplicat violență fizică față de Vasiliev Serghei, prin aplicarea multiplilor lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, precum și cu lopata și alte obiecte pentru vătămarea integrității corporale, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, fără a lua în considerație solicitările lui Vasiliev Serghei și Gargalîc Zinaida de a părăsi locuința.

Prin acțiunile sale, Serbinov Igor, Popovici Denis, Serbinov Ivan și Buzadji Ivan au comis infracțiunea prevăzută de art.179 alin.(1) Cod penal, pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia.

Tot ei, Ig. Serbinov în comun acord cu D. Popovici, I. Serbinov și minorul I. Buzadji, la data de 09 decembrie 2017, în jurul orei 23.40, fiind în stare de ebrietate, având intenția de a comite acțiuni huliganice, au pătruns în domiciliul lui S. Vasiliev din or. xxxx str. xxxx xxxx, unde acționând de comun acord, prin înțelegere prealabilă, au sărit gardul casei de locuit a lui S. Vasiliev și prin ușă, fără permisiunea proprietarului, ilegal au pătruns în locuința unde dormea partea vătămată S. Vasiliev cu concubina sa Z. Gargalîc.

Ulterior, din intenții huliganice, încălcând grosolan liniștea locatarilor, I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji, acționând intenționat și de comun acord, au aplicat violență fizică față de S. Vasiliev, prin aplicarea în locuință, fiecăruia a multiplilor lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, precum și cu lopata și o bucată de băț, pentru vătămarea integrității corporale, aflându-se în ograda casei de locuit, unde exprimându-se cu cuvinte necenzurate, în rezultatul acțiunilor intenționate și coordonate, au cauzat părții vătămate S. Vasiliev dureri fizice și leziuni corporale, cu deteriorarea bunurilor imobile, fără a lua în considerație solicitările lui S. Vasiliev și Z. Gargalîc de a părăsi locuința.

Prin acțiunile sale, I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji au comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite cu aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, comisă de două persoane, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale.

Tot ei, Ig. Serbinov în comun acord cu D. Popovici, I. Serbinov și minorul I. Buzadji, la data de 09.12.2017 în jurul orei 23.40, fiind în stare de ebrietate, având intenția de a comite acțiuni huliganice, au pătruns în domiciliul lui S. Vasiliev amplasat în or. xxxx str. xxxx xxxx, acționând de comun acord, prin înțelegere prealabilă, au sărit gardul casei de locuit a lui S. Vasiliev și prin ușă, fără permisiunea proprietarului, ilegal au pătruns în locuința unde dormea partea vătămată S. Vasiliev cu concubina sa Z. Gargalîc, ulterior din intenții huliganice, încălcând grosolan liniștea locatarilor, I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji, acționând intenționat și de comun acord, cu scopul provocării leziunilor corporale, au aplicat violență fizică față de S. Vasiliev cu deosebită obraznicie, prin aplicare multiplilor lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului în domiciliul acestuia, asemenea de comun acord, prin aplicarea multiplilor lovituri intenționate aplicate cu lopata și o bucată de băț pe diferite părți ale corpului, aflându-se în ograda casei de locuit, exprimându-se necenzurat, în rezultatul acțiunilor comune, au cauzat părții vătămate S. Vasiliev violență fizică și leziuni corporale, cu deteriorarea bunurilor, fără a lua în considerație solicitările lui S. Vasiliev și Z. Gargalîc de a părăsi locuința.

În rezultatul acțiunilor comune și coordonate, I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji, îndreptate spre aplicarea violenței fizice, părții vătămate S. Vasilev, au cauzat vătămări corporale, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.1012 din 20 decembrie 2017, sub formă de plăgi confuze pe cap, obraz, excoriații, echimoze pe trunchi, obraz, fractura osului occipital drept, oaselor nazale, contuzia cerebrală grad minor, contuzia toracelui produse la multiple acțiuni traumatice cu obiect contondent dur la 09 decembrie 2017, ce în ansamblu au fost calificate medico-legal ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

Prin acțiunile sale, I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji au comis infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două sau mai multe persoane.

La fel, după ce Ig. Serbinov în comun acord cu D. Popovici și I. Serbinov, la data de 09 decembrie 2017, în jurul orei 23.40, după pătrunderea ilegală în domiciliul lui S. Vasiliev amplasată în or. xxxx str. xxxx xxxx, aplicând violență fizică în privința părții vătămate S. Vasiliev din intenții huliganice, cu aplicarea lopeții și altor obiecte pentru provocarea leziunilor corporale, au părăsit domiciliul lui S. Vasiliev.

Însă, Ig. Serbinov împreună cu minorul I. Buzadji sau întors la domiciliul lui S. Vasiliev, unde Ig. Serbinov și I. Buzadji având intenția de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă, inițial culcând-o pe Z. Gargalîc la podea, care locuiește în domiciliul dat în calitate de concubină a lui S. Vasiliev, aplicând constrângere fizică și psihică, precum și cu aplicarea loviturilor, au încercat să întrețină cu aceasta acțiuni violente cu caracter sexual în formă perversă, însă din motive independente de voința acestora, deoarece Z. Gargalîc a opus rezistență fizică activă și striga, în rezultatul căruia I. Buzadji și Ig. Serbinov nu au finalizat acțiunile sale de satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă din motive independente de voința acestora și au părăsit locul comiterii infracțiunii.

Prin acțiunile sale, Ig. Serbinov și I. Buzadji au comis infracțiunea prevăzută de art.art.27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, tentativă de comiterea acțiunilor violente cu caracter sexual prin satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă săvârșită prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, comisă de două persoane.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, avocatul V. Cimpoeș în numele inculpatului I. Sebinov, avocatul V. Dandeuș în numele condamnatului Ig. Serbinov, avocatul F. Topal în numele condamnatului D. Popovici și de către avocatul I. Dumitran în numele condamnatului I. Buzadji, care au solicitat:

- **procurorul** – casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpaților, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpaților să fie încetat procesul penal în baza art.179 alin.(1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților;

- I. Serbinov să fie condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, la 10 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, definitiv la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- D. Popovici să fie condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, la 10 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, definitiv la 12 ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Ig. Serbinov să fie condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, la 10 ani închisoare și în baza art.art.27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal la 10 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, definitiv la 15 ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- I. Buzadji să fie condamnat în baza art.287 alin.(3), cu aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d), e), cu aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare și în baza art.art.27, 172 alin.(2) lit. c), cu aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal

la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, definitiv la 10 ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru minori.

Să fie dispusă spre încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 462 lei, în legătură cu efectuarea raporturilor de expertiză medico-legale.

Apelantul consideră că prima instanță a stabilit inculpaților o pedeapsă prea blândă, astfel nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, pentru fiecare inculpat aparte, precum și nu a apreciat faptul că, inculpații I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și-au recunoscut vina parțial în cele incriminate, cât privește pătrunderea ilegală în domiciliului lui S. Vasiliev și aplicarea violenței fizice ultimului fără folosirea cărorva obiecte. Inculpatul Buzadji Ivan și-a recunoscut vina parțial în cele încriminate dar a refuzat a face careva declarații.

Instanța individualizând pedeapsa acestora, a lăsat fără apreciere circumstanțele comiterii faptei, ori inculpații loveau cu picioarele în poarta domiciliului părții vătămate, strigau, ulterior au pătruns ilegal în ograda casei unde au stricat stecula casei de locuit prin ce au creat gălăgie, au pătruns fără permisiunea proprietarului. Proprietarul casei cu concubina sa dormeau atunci când inculpații au pătruns în casa de locuit, unde au răsturnat dulapul, prin ce au încălcat liniștea acestora și cu o deosebită obraznicie au aplicat violență fizică în privința lui S. Vasiliev, ultimul fiind maltratat atât în casa sa de locuit, cât și în ogradă, s-au exprimat cu cuvinte necenzurate. Imediat după ce S. Vasiliev a deschis ușa, inculpatul I. Serbinov l-a lovit cu pumnul în regiunea feței, fără careva discuții pe acesta, fără a clarifica careva situație, ulterior intrând și alții în casă și au început a-l maltrata, fapte ce au fost confirmate și prin raportul de expertiză medico-legală, prin care s-a constata că părții vătămate i-au fost aplicate multiplele leziuni cu obiect contondent dur, care prin cumul se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață, fiind descoperite la partea vătămată 5 leziuni în regiunea capului, cât și fractura osului occipital care se atribuie la categoria vătămării periculoase pentru viață.

Instanța corect a ajuns la concluzia aplicării privațiunii de libertate față de inculpații I. Serbinov, Ig. Serbinov și D.Popovici, ce v-a duce la corectarea acestora, însă aplicarea pedepsei penale cu suspendarea condiționată față de inculpatul minor I. Buzadji, este una prea blândă ce nu v-a atinge scopul pedepsei penale.

De asemenea, instanța eronat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpați pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 1 462 lei, ori încasarea acestor cheltuieli nu va diminua situația financiară a acestora.

Avocatul V. Cimpoiș în apelul declarat în numele inculpatului I. Serbinov, solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii și recalificarea acțiunilor din prevederile art.287 alin.(3) Cod penal în cele ale art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse prin aplicarea art.90 Cod penal. În rest, sentința a o menține.

Apelantul a invocat că, incorect prima instanță a concluzionat că probele administrate în cauză au fost pe deplin recunoscute de inculpați, pe când aceștia nu și-au recunoscut vina de comiterea infracțiunilor de care au fost găsiți vinovați.

Pe faptul comiterii infracțiunii de huliganism, inculpatul a recunoscut faptul că a comis asemenea acțiuni în privința lui S. Vasiliev, însă neagă faptul că ar fi aplicat lovituri cu careva obiecte părții vătămate.

Nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului pe capătul de acuzare prevăzut de art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, ori, inculpatul în cadrul ședinței de judecată a relatat că intenția lor nu a fost de a aplica careva vătămări corporale părții vătămate și nu a văzut de unde I. Buzadji a luat coada de lopată, dânsul cu aceasta nu a aplicat careva lovituri părții vătămate. Declarații analogice au fost date și de D. Popovici.

Prin refuzul lui Ig. Serbinov de a da declarații se deduce că acesta susține declarațiile lui I. Serbinov și D. Popovici.

Din declarațiile părții vătămate Z. Gargalîc, rezultă că I. Serbinov nu a aplicat careva lovituri părții vătămate, iar din declarațiile expertului G. Marcu rezultă că vătămarile corporale aplicate părții vătămate S. Vasiliev au fost cauzate de la o singură lovitură, probabil cu coada lopeții.

În acțiunile lui I. Buzadji persistă exces de autor, prevăzut de art.48 Cod penal, astfel doar el poate purta răspundere pentru acțiunile sale.

La fel, consideră că acțiunile inculpatului pe huliganism urmând a fi calificate corect în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe același rațiuni inserate la argumentarea adusă în baza art.151 Cod penal, deoarece persistă exces de autor în acțiunile lui I. Buzadji.

Inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, deoarece lui I. Serbinov i-a fost stabilită cea mai aspră pedeapsă.

Avocatul V. Dandeuș, în apelul declarat în numele inculpatului Ig. Serbinov, solicită casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe toate capetele de învinuire și anume în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta, în baza art.27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal - pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, or, acțiunile acestuia constituie o contravenție prevăzută de art.78 Cod contravențional.

Incorect prima instanță a reținut că inculpații și-au recunoscut vina, pe când aceștia nu și-au recunoscut vina integral și nu au recunoscut nici baza probatorie.

Vina inculpatului pe capătul de acuzare adus în baza art.287 alin.(3) Cod penal nu a fost demonstrată. Din declarațiile părților vătămate S. Vasiliev și Z. Gargalîc, a inculpaților I. Serbinov și D. Popovici se constată că, I. Buzadji l-a lovit cu lopata pe S. Vasiliev, fapt ce nu poate fi incriminat lui Ig. Serbinov.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, în ograda casei a fost descoperită o lopată cu coadă ruptă, iar potrivit procesului verbal de examinare a lopeții careva pete brune pe ea nu au fost descoperite.

Inculpatul nu a avut intenția de a efectua acțiuni huliganice, dar din interese personale și reieșind din acțiunile proprii, a acționat împotriva părții vătămate.

Învinuirea adusă inculpatului pe acest capăt de învinuire nu este una certă, nu este indicat cui și care anume violență a aplicat sau a comis, precum și nu s-a constatat dacă partea vătămată înțelegea acțiunile huliganice și gravitatea leziunilor corporale primite.

Agresivitatea manifestată de Ig. Serbinov față de partea vătămată S. Vasiliev nu se referă la huliganism sau la obrăznicie deosebită, dar îmbracă forma unei contravenții prevăzute de art.78 Cod contravențional.

De asemenea, reținând acele declarații la care a făcut referire exprimându-și dezacordul cu hotărârea în partea calificării acțiunilor pe huliganism, din care se constată că lovitura părții vătămate a fost aplicată de I. Buzadji, rezultă că, incorect a fost condamnat în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, deoarece fapta nu a fost comisă de acesta.

Nu a fost confirmată nici aplicarea violenței periculoase pentru viață cu deosebită cruzime, deoarece potrivit expertului, leziunea gravă a fost provocată de la o lovitură, iar alte leziuni corporale fac parte din categoria celor neînsemnate și leziuni corporale ușoare.

Ce ține de învinuirea adusă lui Ig. Serbinov de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27 , 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, nu s-a dovedit că inculpatul ar fi întreprins careva acțiuni sexuale în privința părții vătămate Z. Gargalic. Aceasta a declarat că, s-a întors Igor și băiatul micuț, cel mai mare a comunicat „hai să o luăm”, dar cele relatate nu s-au confirmat prin alte probe, astfel că o sigură probă nu poate demonstra vinovăția și respectiv să fie pusă la baza învinuirii.

Avocatul F. Topal, în apelul declarat în numele inculpatului D. Popovici, solicită casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe învinuirea în baza art.151 alin.(2) Cod penal, pe motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii și reîncadrarea acțiunilor lor în baza art.287 de la alin.(3) la alin.(2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei prin aplicarea art.90 Cod penal.

În argumentarea cerințelor sale apărarea relevă că declarațiile părții vătămate Z. Gargalic sunt contradictorii. Ultima la urmărirea penală a relatat că, o persoană de gen feminin lumina cu telefonul și a observat că în mână avea o bucată de băț cu care l-a lovit pe Serghei în regiunea gâtului cu cuvintele că pentru tot v-a plăti, de la care Serghei a căzut jos. Ulterior, în instanța de judecată, Z. Gargalic a comunicat că persoana de gen feminin era minorul I. Buzadji, fiind confundat din motivul glasului subțire. Concubinul său a fost maltratat de toți patru inculpați cu o bucată de băț, fiind transmisă fiecăruia. În ograda casei nu a văzut cine l-a maltratat pe concubinul său, însă în ședința de judecată din 09.01.2018, partea vătămată și-a concretizat declarațiile sale, indicând că pe D. Popovici nu l-a văzut prea bine și nu a văzut ca acesta să fi aplicat lovituri cu bățul. Concubinul său a fost maltratat cu bățul de către I. Buzadji pe care inițial l-a recunoscut ca fiind o persoană de gen feminin și Ig. Serbinov.

Contradictorii sunt și declarațiile părții vătămate S. Vasiliev, date la urmărirea penală și anume - că a văzut cu a fost maltratat cu băț de către Popovici Denis în casă. La confruntarea petrecută între S. Vasiliev și I. Serbinov din 21.12. 2017, S. Vasiliev a declarat că D. Popovici ținea în mână un băț cu care l-a lovit, însă I. Serbinov a respins această confruntare și a comunicat că bățul s-a aflat la minorul I. Buzadji în mână, care și l-a lovit pe S. Vasiliev. Ulterior, partea vătămată la 22 decembrie 2017 în cadrul audierii acestuia în calitate de parte vătămată, a comunicat că, minorul I. Buzadji a fost la domiciliul acestuia și i-a comunicat că cu bățul a fost maltratat de către D. Popovici și din aceste motive a declarat că Popovici l-a maltratat cu bățul. A mai comunicat că nu a văzut precis cine l-a maltratat, deoarece era întuneric.

Nu s-a dat apreciere declarațiilor inculpatului D. Popovici, care atât la urmărirea cât și în instanța de judecată a făcut declarații analogice, consecutive și anume că a comis doar

infracțiunea de pătrundere în mod ilegal în domiciliu la partea vătămată S. Vasiliev și că a aplicat acestuia o lovitură peste față, declarații ce au fost confirmate prin declarațiile inculpaților Ig. Serbinov și I. Serbinov de la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată.

La fel, potrivit declarațiilor lui I. Serbinov, Ig. Serbinov și D. Popovici, cât și a părții vătămate Z. Gargalic rezultă că, bățul se afla la minorul I. Buzadji și acesta și aplica lovituri asupra părții vătămate, inițial peste ceafă, de la care S. Vasiliev și-a pierdut cunoștința. Ulterior a lovit și peste alte părți ale corpului, iar prin concluzia expertului medico-legal G. Marcu nu au fost concret stabilite care leziuni corporale produse părții vătămate fac parte din categoria celor grave și care din categoria celor ușoare.

În cadrul ședinței de judecată expertul a concretizat că fractura osului occipital din dreapta face parte din categoria celor grave provocată de lovitură cu coada lopeții, pe care careva urme de sânge nu au fost depistate.

În procesul verbal al ședinței de judecată nu au fost fixate toate răspunsurile expertului, fapt constatat din înregistrările audio a ședințelor de judecată și anume a declarațiilor expertului G. Marcu.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.art.287 alin.(3) și 151 alin.(2) Cod penal, însă reieșind din Hotărârea Plenului CSJ nr.8 din 2007 se atestă că huliganismul însoțit cu provocarea leziunilor corporale grave părții vătămate necesită a fi calificate doar conform art.151 alin.(2) Cod penal.

Aplicarea loviturii care a provocat leziune corală gravă părții vătămate a fost aplicată de minorul I. Buzadji, fapt confirmat și de I. Buzadji prin anexarea la materialele cauzei penal a cererii potrivit căruia I. Buzadji își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.179 alin.(1), 151 alin.(2) și 172 Cod penal, cu solicitarea încetării procesului penal în legătură cu împăcarea părților. În acțiunile lui I. Buzadji se regăsește excesul de autor, pentru care poate răspunde doar ultimul, iar coparticipanții săi răspund doar pentru intențiile sale.

Instanța nu a argumentat de ce acțiunile lui D. Popovici urmează a fi calificate potrivit art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, iar pentru infracțiunea de care a fost recunoscut vinovat în baza art.287 Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, care nu-și va atinge scopul prestabilit de lege, la care nu s-a ținut cont că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, este tânăr, s-a împăcat cu partea vătămată S. Vasiliev, s-a căit sincer de cele comise, astfel ignorându-se prevederile art.6 Cod penal.

Avocatul I. Dumitran, în apelul declarat în numele inculpatului I. Buzadji, solicită casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, din lipsa elementelor infracțiunii și încetarea procesului penal pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii în baza art.151 alin.(2) și art.art.27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motivul împăcării părților.

Apelantul a indicat că, la materialele cauzei penale este anexată cererea părții vătămate S. Vasiliev care confirmă împăcarea cu I. Buzadji privind infracțiunile prevăzute la art.179 alin. (1), art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, precum și cererea părții vătămate Z. Gargalic de împăcare cu I. Buzadji învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 172 alin.(2) lit. (c) Cod penal. Respectiv și din partea inculpatului minor, cât și reprezentantului acestuia au fost depuse cereri cu privire la împăcarea cu părțile vătămate.

Apelantul a mai notat că, art.151 alin.(2) și art.172 alin.(2) Cod penal fac parte din categoria infracțiunilor grave. Instanța de fond fără a se baza pe normă legală a constatat greșit că împăcarea părților nu este circumstanță reabilitară și odată ce solicită împăcarea părților, inculpatul trebuie să-și recunoască vina. Împăcarea este dreptul inculpatului și părții vătămate, iar nerecunoașterea vinovăției nu constituie impediment pentru încetarea procesului penal.

Consideră că în situația dată instanța era obligată să înceteze procesul penal pe art.151 alin.(2), art.27,172 alin.(2) Cod penal în legătură cu împăcarea părților.

Cât privește învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, apărarea consideră că, în acțiunile acestuia lipsește componenta de infracțiuni, or, instanța nu a individualizat acțiunile inculpaților ca apreciate fiind huliganice. Din declarațiile inculpaților rezultă că aceștia au început să lovească o poartă, cu picioarele în gard pentru ca partea vătămată să iasă afară, acțiuni ce au continuat 2-3 minute, iar nimeni din vecini nu au ieșit afară, respectiv nu a fost încălcată ordinea publică, din care motiv în acțiunile inculpatului lipsește componenta infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și admise apelurile declarate de avocații Vl. Cimpoieș, V. Dandeuș, F. Topal, Ig. Dumitraru în numele inculpaților I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji, casată parțial sentința, în latura penală privind învinuirea lui I. Serbinov și D. Popovici în baza art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal și art.287 alin.(3) Cod penal, a lui Ig. Serbinov și I. Buzadji în baza art.art.151 alin.(2) lit. d), e), 287 alin.(3), 27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, după cum urmează:

I. Serbinov și D. Popovici au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare fiecare și în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, la câte 10 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, li-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 11 ani închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Ig. Serbinov a fost recunoscut vinovat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare, în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 10 ani închisoare și în baza art.art.27, 172 alin. (2) lit. c) Cod penal la 9 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

I. Buzadji a fost recunoscut vinovat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen probațiune de 3 ani.

Totodată s-a încetat procesul penal în privința lui I. Buzadji în baza art.151 alin.(2) lit. d) și art.art.27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a constatat că, Ig. Serbinov de comun acord cu D. Popovici, I. Serbinov și minorul I. Buzadji, la data de 09 decembrie 2017 în jurul orei 23.40 minute, fiind în stare de ebrietate, având intenția de a comite acțiuni huliganice, au pătruns în domiciliul lui S. Vasiliev din or. Vulcănești, str. B. Glavan 16, acționând de comun acord, prin înțelegere

prealabilă, au sărit gardul casei de locuit a lui S. Vasiliev și prin ușă, fără permisiunea proprietarului, ilegal au pătruns în locuința unde dormea partea vătămată S. Vasiliev cu concubina sa Z. Gargalic.

Ulterior, din intenții huliganice, încălcând grosolan liniștea locatarilor, I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și minorul I. Buzadji, acționând intenționat și de comun acord, cu scopul provocării leziunilor corporale, au aplicat violență fizică față de S. Vasiliev prin aplicare multiplilor lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, în domiciliul acestuia, de asemenea de comun acord, prin aplicarea multiplilor lovituri și intenționate aplicate cu lopata și o bucată de băț peste diferite părți ale corpului, aflându-se în ograda casei de locuit, exprimându-se necenzurat, în rezultatul acțiunilor comune, au pricinuit părții vătămate S. Vasiliev dureri fizice și leziuni corporale, cu deteriorarea bunurilor imobile, fără a lua în considerație solicitările lui S. Vasiliev și Z. Gargalic de a părăsi locuința.

În rezultatul acțiunilor comune și coordonate, I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji, îndreptate spre aplicarea violenței fizice părții vătămate S. Vasilev, au cauzat leziuni corporale, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.1012 din 20 decembrie 2017, sub formă de plăgi confuze pe cap, obraz, excoriații, echimoze pe trunchi, obraz, fractura osului occipital drept, oaselor nazale, contuzia cerebrală grad minor, contuzia toracelui produse la multiple acțiuni traumatice cu obiect contondent dur la 09 decembrie 2017, în ansamblu se califică medico-legal ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

4.2. Instanța de apel în partea descriptivă a deciziei, în urma audierii inculpaților I. Serbinov, D. Popovici, precum verificând și dând citire declarațiile acestora date în prima instanță, cât și a inculpaților Ig. Serbinov și I. Buzadji, a părților vătămate S. Vasiliev, Z. Gargalic, a martorilor I. Nechit, S. Șider, L. Cerneva, a expertului Gh. Marcu, cât și probele scrise ca procesele-verbale de cercetare la fața locului, de examinare a obiectului, de ridicare, de confruntare dintre părțile vătămate și inculpați, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, fișa medicală a bolnavului de staționat al părții vătămate S. Vasiliev, rapoartele de expertiză judiciară nr.1012 din 20.12.2017 și nr.920 din 14.12.2017, apreciind probele nominalizate cu argumentele apelurilor declarate a concluzionat următoarele:

- pe învinuirea inculpaților I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, a reținut că în această parte nu se contestă soluția primei instanțe, soluția dată de prima instanță fiind una justă, or, vina acestora a fost demonstrată prin totalitatea de probe administrate și cercetate atât în prima instanță, cât și în apel, precum și legal s-a dispus încetarea procesului penal în temeiul art.109 Cod penal, pe motivul împăcării părților;

- pe învinuirea inculpaților I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a constatat că, toți patru inculpați au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului părții vătămate S. Vasiliev, fapt care nu a fost negat de aceștia, cât și tacit au admis aplicarea violenței și cu un obiect contondent dur, care este o bucată de coadă de lopată și bucata de băț, acționând coordonat toți patru la aplicarea violenței față de victima.

Acțiunile acestora întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, or, din probele cauzei rezultă că maltratarea, inclusiv cu un obiect pentru vătămarea integrității corporale a părții vătămate S. Vasiliev, a avut loc în casă, după ce acestea acțiuni

au continuat și în ograda gospodăriei, nici unul din coparticipanți nu a întreprins măsuri pentru a ridica acest obiect de la inculpatul I. Buzadji și toți inculpații au aplicat violența în mod coordonat.

La caz, nu a avut nici exces de autor, deși I. Serbinov, Ig. Serbinov și D. Popovici nu cunoșteau, în prealabil, despre prezenta la inculpatul minor I. Buzadji a unui obiect pentru vătămarea integrității corporale (o lopată și un băț), în procesul aplicării acestor obiecte, ceilalți inculpați continuau acțiuni huliganice (prin aplicarea violenței față de victima) în cooperare cu inculpatul I. Buzadji.

În această ordine de idei, instanța de apel a respins argumentele avocaților și anume că, acțiunile inculpaților Serbinov Ivan, Serbinov Igor și Popovici Denis necesită a fi calificate în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, întrucât nu s-a constatat că în acțiunile lui Buzadji Ivan persistă exces de autor, prevăzut de art.48 Cod penal.

La fel, au fost respinse și restul argumentelor - a avocatului I. Dumitran, că în acțiunile lui I. Buzadji lipsește componenta de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că nu a fost încălcată ordinea publică. Prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Deci, din dispoziția enunțată nu se desprinde ca infracțiunea de huliganism trebuie să fie săvârșită neapărat într-un loc public. Huliganismul poate fi săvârșit și în locuri care nu au un caracter public dar totuși, obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism: actele huliganice sunt săvârșite în prezenta unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane. Au fost respinse și argumentele avocatului V. Dandăș în numele inculpatului Ig. Serbinov, privind lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, dar al unei contravenții prevăzute de art.78 Cod contravențional, or, toți patru inculpații au comis huliganismul agravat, fiind încălcată grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, adică cu obrăznicie deosebită, cu aplicarea obiectului pentru vătămarea integrității corporale.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților Ig. Serbinov și I. Buzadji, atât prin probe directe cât și indirecte administrate la cauza penală, or, aceștia și-au dat perfect seama de actele pe care le-au comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor.

Pe acest capăt de acuzare, corect prima instanță a luat ca bază declarațiile părții vătămate Z. Gargalic, or, acesta fiind audiată în repetate rânduri a dat aceleași declarații, concretizând că, după ce concubinul său a fost maltratată, ulterior, I. Buzadji și Ig. Serbinov s-au întors și au început să caute. Partea vătămată fiind trântită la podea de I. Buzadji, Ig. Serbinov o ținea și a lovit-o peste față, încercând să-i deschidă gura și să nu opună rezistență, iar I. Buzadji era urcat deasupra ei și a încercat să întreprindă acțiuni violente cu caracter sexual în formă perversă. Dat fiind faptul că a opus rezistență puternică, începând să strige că este însărcinată, inculpații s-au speriat și au fugit. Acțiunile date fiind probate și prin materialele cauzei și anume prin declarațiile inculpaților I. Serbinov și I. Buzadji, care au relatat că anume Ig. Serbinov și I. Buzadji s-au întors la domiciliul părții vătămate, a martorilor S. Șider și L. Cerneva, plângerea părții vătămate, procesele-verbale de confruntare din 19.12.2017 între

partea vătămată și inculpații I. Buzadji și Ig. Serbinov, procesul verbal de verificare a declarațiilor la fața locului.

Instanța de apel a respins argumentele din apelul declarat de avocatul V. Dandeu în interesele inculpatului Ig. Serbinov precum că, ultimul necesită a fi achitat de învinuirea prevăzută de art.27,172 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Afirmațiile avocatului, care face trimitere la declarațiile părții vătămate S. Vasiliev, că acesta chipurile nu a cunoscut ce s-a întâmplat cu concubina sa, iar reieșind din declarațiile inculpaților aceștia au comunicat că s-au întors, deoarece cineva a scăpat telefonul și s-au dus să-l caute, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neveridice. S-a dovedit cu certitudine că Ig. Serbinov și I. Buzadji au comis tentativă de comiterea acțiunilor violente cu caracter sexual prin satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, comisă de două persoane, însă din motive independente nu au finisat acțiunile date.

Totodată, pe capătul de acuzare privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, instanța de apel a conchis că, din acțiunile inculpaților urmează a fi exclus semnul calificativ e) *cu o deosebită cruzime* și încadrate corect acțiunile inculpaților în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Sub aspectul dat, instanța de apel a notat că cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe de ordin fizice sau psihice, care sunt intense, inutile și prelungite de timp. Pe când, potrivit rechizitoriului inculpaților în calitate de cruzime deosebită se impută aplicarea multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele cu lopata și unui băț, peste diferite părți ale corpului victimei, cauzând leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

Însă, cauzarea multiplelor leziuni corporale, nu demonstrează neapărat și intenția făptuitorului de a comite vătămarea corporală gravă cu deosebită cruzime, acestea din urmă nefiind atât de intense, inutile și prelungite în timp, cum este în speță.

Reținând raportul de examinare judiciară nr.1012 din 20 decembrie 2017, prin care în urma examinării medico-legale a lui S. Vasiliev, la ultimul s-a constatat plăgi contuze pe cap, obraz, excoriații, echimoze pe trunchi, obraz. Fractura osului occipital drept, oaselor nazale. Contuzia cerebrală grad minor. Contuzia toracelui produse la multiple acțiuni traumatice cu obiect contondent dur la 09 decembrie 2017, în ansamblu se califică medico-legal ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Vătămările corporale menționate nu sunt caracteristice căderii din poza statică și lovire de careva obiecte, în acțiunile inculpaților nu se desprinde deosebită cruzime.

Astfel, din declarațiile expertului Gh. Marcu, rezultă că, potrivit raportului de expertiză medico-legală din 20 decembrie 2017, părții vătămate S. Vasiliev, i-au fost cauzate următoarele leziuni corporale: plăgi contuze pe cap aparte și în ansamblu se referă la leziuni corporale ușoare ce au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată.

Plăgile la cap și de pe față la fel fac parte din categoria leziunilor corporale ușoare, care au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată. Echimozele de pe față și de pe trunchi, aparte și în ansamblu se referă la leziuni corporale neînsemnate fără dereglarea sănătății. Contuzia cerebrală minoră se referă la leziuni corporale mai puțin grave cu dereglarea sănătății de lungă durată. Fractura închisă a osului occipital din dreapta se referă la leziuni grave periculoase

pentru viață. Fractura osului nazal cum a fost diagnosticat în fișa medicală se referă la leziuni ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată. Posibil că prin aplicarea unei lovituri cu coada de lopată să fie fracturat osul occipital. Lovitura a fost aplicată peste cap în regiunea cefei.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Concomitent, instanța de apel a reținut că nu pot fi admise declarațiilor expertului-medic legist Gh. Marcu în partea invocării, precum că cele mai grave leziuni corporale au fost cauzate victimei, doar de la o singură lovitură. Or, cauzarea leziunilor corporale grave părții vătămate a avut loc în timpul comiterii huliganismului agravat (cu aplicarea obiectului pentru vătămarea corporală) de toți inculpații, (a vedea motivarea la pct. b) al prezentei decizii). Respectiv, urmează și răspunderea tuturor inculpaților pentru cauzarea victimei S.Vasiliev a leziunilor corporale grave a integrității corporale care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Respectiv fapta prejudiciabilă se concretizează în acțiunile de aplicare a loviturilor cu mâinile și picioarele cât și cu obiect contondent dur, care s-a constatat a fi o codă de lopată peste diferite părți ale corpului, părții vătămate S. Vasiliev de către inculpații I. Serbinov, Ig. Serbinov, D. Popovici și I. Buzadji, fapt confirmat prin probatoriul cauzei penale.

Urmărire prejudiciabile sub forma vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății sunt inserate în raportul de examinare judiciară nr.1012 din 20.12.2017, unde în concluzie se atestă că, la S. Vasiliev s-au constatat plăgi contuze pe cap, obraz, excoriații, echimoze pe trunchi și obraz, fractura osului occipital drept, oaselor nazale, contuzia cerebrală grad minor, Contuzia toracelui produse la multiple acțiuni traumatice cu obiect contondent dur la 09.12.2017, în ansamblu se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

Deci, fiind demonstrată și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, fapt confirmat prin declarațiile atât a inculpaților, a părților vătămate, cât și prin alte probe anexate la cauză.

Concomitent, instanța de apel, ținând cont că la 19.03.2018, părțile vătămate S. Vasiliev și Z. Gargalîc au înaintat cereri potrivit cărora au solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatului minor I. Buzadji, deoarece s-au împăcat pe art.art.179 alin.(1) lit. a), 151 alin.(2) și 27,172 alin.(2) Cod penal și careva pretenții de ordin material sau moral nu au, a concluzionat că prima instanță eronat a respins solicitarea de împăcare a părților vătămate.

Prin urmare, instanța de apel, menționând că temeiul încetării urmăririi penale îl constituie faptul că părțile sau împăcat fiindcă legea penală, potrivit art.109 Cod penal, permite împăcarea în situația din speța supusă judecării, or, condiția de realizare a împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului, împăcarea părților fiind un act bilateral, implicând în mod necesar, acordul de voință al persoanei vătămate și a inculpatului. Împăcarea are caracter personal și trebuie să fie definitivă, fiind, necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împăce.

Asemenea, cererea de împăcare declarată de S. Vasiliev și Z. Gargalîc a fost declarată instanței de judecată ce manifestă evenimentul a împăcării părților.

Împăcarea poate avea loc numai dintre inculpat cu care partea vătămată s-a împăcat și numai în cazul de participație simple ori complexe.

Potrivit art.109 alin.(1) Cod penal, împăcarea înlătură răspunderea penală, în cazul minorilor pentru săvârșirea infracțiunilor grave.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că procesul penal pornit în baza art.151 alin.(2) lit. d) și art.27,172 alin.(2) lit. c) Cod penal în privința inculpatului I. Buzadji urmează a fi încetat pe motivul împăcării părților.

Subsidiar, instanța de apel a respins apelul procurorului, prin care a solicitat stabilirea pedepselor mai aspre inculpaților, considerându-l neîntemeiat.

În acest sens, instanța a reținut prevederile art.art.7, 61 alin.(2), 75, 76-78 Cod penal, precum și următoarele circumstanțe în privința inculpaților:

- I. Serbinov, anterior nu a fost tras la răspundere penală, însă a fost atras la răspundere contravențională la 12.06.2014, pentru huliganism nu prea grav și vătămarea integrității corporale, la locul de trai se caracterizează relativ satisfăcător;

-Ig. Serbinov, anterior nu a fost tras la răspundere penală, dar a fost atras la răspundere contravențională la 03.03.2014 și la 23.02.2017, la locul de trai se caracterizează relativ satisfăcător;

-.D. Popovici, anterior a fost judecat pentru huliganism nu prea grav și vătămarea integrității corporale, iar la 23.02.2017, 18.09.2015, 05.03.2016 și la 04.09.2016 atras la răspundere contravențională, la locul de trai se caracterizează relativ satisfăcător (f.d.157 vol. D);

- I. Buzadji, anterior nu a fost tras la răspundere penală, la locul de trai se caracterizează satisfăcător.

A mai menționat că, prima instanță la stabilirea pedepsei în privința lui Ig. Serbinov în baza art.art.27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, nu a respectat limitele stabilirii pedepsei pentru tentativă prevăzute de art.81 alin.(3) Cod penal, or, în cazul tentativei infracțiunii pedeapsa nu putea depăși 9 ani.

La fel, în privința lui I. Buzadji eronat a aplicat prevederile art.79 Cod penal, fiind deja aplicabile prevederile art.70 alin.(3) Cod penal.

Ținând cont de persoana inculpaților, care rezultă din materialele menționate, cât și de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, instanța de apel a notat că pedeapsa penală aplicată cu prevederile art.90 Cod penal față de inculpatul I. Buzadji sub formă de 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată pe un termen de 3 ani, cât și închisoare față de I. Serbinov, D. Popovici pentru concurs de infracțiuni 11 ani și pentru Ig. Serbiinov închisoare pentru concurs de infracțiuni sub formă de 12 ani, va fi una echitabilă și corespunzătoare gravității acțiunilor comise, rolului fiecăruia din inculpați la comiterea infracțiunilor, cât și de personalitatea inculpaților care nu au antecedente penale și sunt de vârstă tânără.

Pe aceste motive, instanța de apel a respins argumentele expuse în cererea apel de către procuror, precum că pedeapsa penală aplicată inculpaților este una prea blândă, în partea suspendării condiționate a pedepsei penale față de inculpatul minor I. Buzadji.

Cât privește solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpați, invocându-se că prima instanță nu a luat în calcul art.227, 229 Cod de procedură penală, instanța l-a apreciat drept neîntemeiat, or, efectuarea expertizelor în cauză ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar în lipsa unei astfel de expertize

procurorul ar fi fost în imposibilitate să încadreze juridic corect acțiunile inculpaților și să formuleze învinuirea și ulterior, să demonstreze săvârșirea infracțiunilor.

8. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recurs ordinar:

- procurorul, care invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în privința inculpaților I. Serbinov, D. Popovici și Ig. Serbinov pe învinuirea de comiterea a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, și în privința lui I. Buzadji pe învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d), e) și art.art.27, 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, cât și a cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

În argumentarea poziției sale indică că pedeapsa aplicată inculpatului I. Buzadji nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, nu s-a luat în considerație personalitatea acestuia, gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se clasifică ca grave, de circumstanțele cauzei și anume - de acțiunile inculpatului săvârșite în privința părților vătămate, atitudinea acestuia pentru faptele infracționale comise, că a acționat prin coparticipație, fiind în șatre de ebrietate alcoolică, a comis infracțiunea cu o deosebită cruzime față de partea vătămată S. Vasiliev, și în privința femeii gravide – părții vătămate Z. Gargalîc.

Individualizând pedeapsa, instanța nu a respectat prevederile art.art.96, 385 alin.(1), 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

Disponând aplicarea art.90 Cod penal, instanța nu a stabilit acele circumstanțe atenuante care pot întemeia concluzia de aplicare a acestei norme, aplicarea aceluiași circumstanțe, atât la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cât și la suspendarea condiționată a executării acesteia, nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale.

Instanța de apel incorect a dispus încetarea procesului penal în baza art.art.151 alin.(2) și 27, 172 alin.(2) Cod penal, în temeiul împăcării părților.

Or, nu este posibilă împăcarea părților în cazul concursului ideal de infracțiuni, dintre care una este prevăzută de normele vizate, iar în privința alteia împăcarea nu poate avea loc, deoarece infracțiunile s-au săvârșit ca rezultat al unei singure acțiuni (inacțiuni). La caz, cert s-a constatat că inculpatul a săvârșit concurs ideal de infracțiuni. Mai mult, inculpatul a săvârșit faptele fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, astfel că nu putea fi liberat de răspundere penală, conform art.24 Cod penal.

Instanța neîntemeiat a exclus calificativul prevăzut de lit. e) din alin. (2) art.151 Cod penal. Inculpații au acționat împreună la comiterea actului de huliganism și maltratarea părții vătămate S. Vasiliev în domiciliul său, în prezența soției, care a văzut maltratarea soțului, precum și aplicarea loviturilor cu o lopată și un băț, cu picioarele pe diferite părți ale corpului, un timp prelungit, fără ca partea vătămată să poată avea posibilitatea de a se apăra, și când partea vătămată a căzut jos, aceștia au continuat maltratarea acestuia, se deduce că inculpații au acționat cu o deosebită cruzime față de S. Vasiliev.

La fel, nu este de acord cu soluțiile instanțelor de fond prin care s-a respins solicitarea cu privire la cheltuielile judiciare, ori acestea potrivit art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, pun pe prim plan pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli, iar în cazul când acesta din diferite motive nu este în stare, cheltuielile sunt trecute în contul statului.

Atât în sentință, cât și în dispozitivul deciziei instanței de apel, lipsesc soluțiile privind cheltuielile judiciare, așa cum prevede art. art.385 alin.(1), pct.14), 397 pct.5), în coroborare cu art.229 alin.(1) Cod de procedură penală.

Inculpatul I. Serbinov a declarat recurs ordinar, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală. Solicită casarea parțială a deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe capătul de învinuire prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal și totodată să fie reîncadrate acțiunile lui din prevederile alin.(3) în cele ale alin.(2) art.287 Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu aplicarea art.90 Cod penal.

În argumentarea recursului susține că nu a fost demonstrată vinovăția sa pe capătul de acuzare prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal. În cadrul ședinței de judecată a relatat că, intenția nu a fost de a aplica careva vătămări corporale părții vătămate și nu a văzut de unde I. Buzadji a luat coada de lopată, dânsul cu aceasta nu a aplicat careva lovituri părții vătămate. Declarații analogice au fost date și de D. Popovici.

Prin refuzul lui Ig. Serbinov de a da declarații se deduce că, acesta susține declarațiile lui I. Serbinov și D. Popovici.

Din declarațiile părții vătămate Z. Gargalic, rezultă că, I. Serbinov nu a aplicat careva lovituri părții vătămate, iar din declarațiile expertului G. Marcu rezultă că vătămarile corporale aplicate părții vătămate S. Vasiliev au fost cauzate de la o singură lovitură, și probabil cu coada lopeții.

În acțiunile lui I. Buzadji persistă exces de autor, prevăzute de art.48 Cod penal, astfel doar el poate purta răspundere pentru acțiunile sale.

La fel, consideră că acțiunile lui pe infracțiunea de huliganism urmează a fi calificată corect în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, deoarece i-a fost stabilită cea mai aspră pedeapsă, fără a lua în considerație că anterior nu a fost judecat, la momentul săvârșirii infracțiunii avea 23 de ani, se căiește sincer de cele comise și s-a împăcat cu partea vătămată S. Vasiliev.

Avocatul V. Dandesh în recursul declarat în numele inculpatului Ig. Serbinov, invocând temeiul de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate capetele de învinuire aduse, susținând că învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) și 287 alin.(3) Cod penal este una formală și neclară, deoarece la caz a fost stabilită doar o singură vătămare corporală gravă, cauzată doar printr-o singură acțiune traumatică. Instanța nu a dat apreciere concluziilor din expertiza medico-legală și a declarațiilor expertului G. Marcu date în prima instanță, în coroborare cu declarațiile lui S. Vasiliev că, la caz există doar o singură vătămare corporală gravă, comisă doar prin doar o acțiune traumatică cu un singur obiect contondent dur, și anume în locul când în spatele lui S. Vasiliev se afla I. Buzadji, iar I. Serbinov se afla în fața lui S. Vasiliev, iar ceilalți doi doar erau lateral. Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și anume privind formalitatea și neclaritatea învinuirilor incriminate, cât și lipsa probelor care să confirme declarațiile lui Z. Gargalic privind comiterea faptei prevăzute de art.art.27 172 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Nu s-a ținut cont la examinarea cauzei de hotărârea Plenului CSJ nr.17 din 07.11.2005, privind practica judiciară în cauzele din CSJ nr.4 din 2006, cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism.

Inculpatul D. Popovici, a declarat recurs ordinar, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și solicitând casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d), e) Cod penal și totodată să fie reîncadrate acțiunile lui din prevederile alin.(3) în cele ale alin.(2) art.287 Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu aplicarea art.90 Cod penal.

În argumentarea recursului inculpatul a invocat motive identice cu cele redate de avocatul F. Topal în apel.

9. Judecând recursurile ordinare, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art.414 alin.(1), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, și rejudecând cauza potrivit regulilor generale, a comis următoarele erori:

a) excluzând din acțiunile inculpaților pe capătul de învinuire prevăzut de art.151 alin.(2) lit. d), e), Cod penal, semnul calificativ – „*cu o deosebită cruzime*”, instanța concluzionând că - cauzarea multiplelor leziuni corporale, nu numaidecât demonstrează și intenția făptuitorului de a comite vătămarea corporală gravă cu deosebită cruzime, acestea din urmă nefiind atât de intense, inutile și prelungite în timp, nu a dat apreciere corespunzătoare acțiunilor inculpaților, care au acționat împreună la comiterea actului de huliganism și maltratarea părții vătămate S. Vasiliev în domiciliul său, în prezența soției, care a văzut maltratarea soțului, precum și aplicarea loviturilor cu o lopată și un băț, cu picioarele pe diferite părți ale corpului, *un timp prelungit*, fără ca partea vătămată să poată avea posibilitatea de a se apăra, și când partea vătămată a căzut jos, aceștia au continuat maltratarea acestuia.

b) la fel, individualizând pedeapsa inculpatului I. Buzadji instanța de apel nu a respectat prevederile art.art.96, 385 alin. (1), 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, nu a indicat în partea descriptivă a hotărârii care sunt circumstanțele care atenuează răspunderea sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, și motivele soluției adoptate referitor la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Or, instanța de apel a aplicat aceleași circumstanțe, legate de persoana acestuia, caracteristica lui, atât la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cât și la suspendarea condiționată a executării ei, ceea ce nu corespunde principiului individualizării pedepsie penale. Astfel, instanța nu s-a pronunțat asupra principiilor stipulate în art.61 alin.(2) și art.75 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa are drept scop corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, în coraport cu acțiunile lui I. Buzadji săvârșite în privința părții vătămate S. Vasiliev și în privința femeii gravide – părții vătămate Z. Gargalîc.

c) nu a soluționat chestiunea privind plata cheltuielilor judiciare în raport cu prevederile art.art.385 alin. (1) pct. 14), 229 alin.(1)-(3), 397 pct. 5) Cod de procedură penală, conform căror la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare. Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenta juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare, în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial situația materială a persoanelor care se află la întreținerea lor. Dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să cuprindă dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Or, în descriptivul deciziei lipsește analiza și concluzia instanței fondată pe prescripțiile de drept enunțate supra.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că, instanța de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și recursul ordinar declarat de procuror este întemeiat, iar pe motiv că acesta a fost admis, urmează a fi admise și recursurile ordinare declarate de inculpatul D. Popovici și avocatul acestuia F. Topal, de către inculpatul I. Serbinov și de către avocatul V. Dandeuș în numele inculpatului Ig. Serbinov, întru a respecta procedura contradictorialității procesului penal.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul Dumitru Calendari, de către inculpatul Popovici Denis și avocatul acestuia Topal Fiodor, de către inculpatul Serbinov Ivan și de către avocatul Dandăș Veaceslav în numele inculpatului Serbinov Igor, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui ***Serbinov Igor, Serbinov Ivan, Popovici Denis și Buzadji Ivan*** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 27 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Nadejda Toma

Victor Boico